

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.821 van 20 april 1999
in de zaak A. 81.418/XII-1758.**

In zake : Bernard BONNY,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. SUSTRONCK,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Burgemeester Nolfstraat 10

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

tussenkommende partij :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van de stad WERVIK,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten M. DECRAMER en J.M. VANSTAEN,
kantoor houdende te WERVIK,
Nieuwstraat 93.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Bernard BONNY
op 7 december 1998 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
25 september 1998 van de Vlaamse minister van cultuur,
welzijn en gezin, waarbij aan het openbaar centrum voor
maatschappelijk welzijn (OCMW) van Wervik machtiging tot
onteigening wordt verleend in toepassing van de spoed-
procedure voor percelen in de Gasstraat met het oog op
de bouw van een serviceflatgebouw;

Gezien het op dezelfde dag ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 februari 1999;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. SUSTRONCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat B. STAELENS die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat J.M. VANSTAEN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de stad WERVIK met een verzoekschrift van 23 december 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is eigenaar van een onroerend goed gelegen aan de Duivenstraat te Wervik. Het bestaat uit een rijwoning met daarachter een ruime, langgerekte tuin tot aan de Sint-Jansbeek ter hoogte van de parking van de brandweer. Hij is tevens eigenaar van zeven garages die uitgeven op de Gasstraat. De tuin zou toegang geven tot een onbebouwd perceel grond dat eveneens uitgaat op de Gasstraat.

1.2. Op 25 september 1998 neemt de Vlaamse minister van cultuur, welzijn en gezin het thans bestreden besluit waarbij de verwerving van de percelen gelegen in de Gasstraat te Wervik, aangeduid op het onteigeningsplan met de nummers 2A, 2B, 3A en 3B en met een totale oppervlakte van 9 a 15 ca, waartoe de raad voor maatschappelijk welzijn van Wervik op 19 februari 1998 heeft besloten met het oog op het bouwen van een serviceflatgebouw, tot nut van het algemeen wordt erkend, voornoemd OCMW gemachtigd wordt tot onteigening over te gaan en de onmiddellijke inbezitneming van de voornoemde percelen volstrekt noodzakelijk wordt verklaard, met toepassing van de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden als bedoeld bij artikel 5 van de wet van 26 juli 1962;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, de verzoekende partij als nadeel dat het gevolg zou zijn van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, uiteenzet dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen en dat haar vernietiging zonder voorafgaande schorsing derhalve niet kan volstaan om een genoegzaam herstel van het teweeggebrachte nadeel te waarborgen; dat zij ook aanvoert dat de schorsing hoe dan ook onontbeerlijk is nu het OCMW van Wervik de toepassing heeft verkregen van de spoedprocedure;

2.2. Overwegende dat het verlies van de eigendom zelf met al zijn gevolgen ten aanzien van genot, gebruik en beschikking, pas verwezenlijkt wordt op het ogenblik dat de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan en deze die onteigening slechts kan uitspreken nadat hij het bestreden machtigingsbesluit zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst; dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 51/95 van 22 juni 1995 en in zijn eerdere arresten waarnaar het in dat arrest verwijst, de wettigheidscontrole van de burgerlijke rechter evenwaardig heeft bevonden met de controle die de Raad van State kan doen; dat de verzoekende partij geen nadeel aanwijst dat specifiek verband houdt met de tenuitvoerlegging van het thans bestreden besluit zelf; dat derhalve moet worden aangenomen dat het nadeel volgende uit dat besluit zal kunnen worden hersteld door hetzij een vernietigingsarrest van de Raad van State, hetzij door de gewone rechter, indien de zaak bij deze laatste aanhangig is gemaakt vooraleer de Raad van State zich heeft uitgesproken over het vernietigingsberoep;

2.3. Overwegende dat, nu uit het bovenstaande blijkt dat aan een der voorwaarden van artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, de vordering tot schorsing moet

worden verworpen zonder dat het nodig is de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van het OCMW van de stad WERVIK in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig april 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.